

cions de l'aleshores regidora de Joventut i Cultura de l'Ajuntament de Granollers, a la *Revista del Vallès*, va fer públic el defecte d'aquell sector del consistori vers el projecte d'Illa. Malgrat que ni l'alcalde se n'assabentés abans, de l'argumentada negativa impresa en contra del *happening* i dels seus protagonistes, la regidora en qüestió va creure que "El mensaje de Arrabal es difícil, es un hombre descontrolado, desconcertante. La juventud es mimética y debe seguir un modelo positivo, el suyo es peligroso". La regidora, de la qual no esmento el nom vist que prou trasbals va tenir en creuar-se en el temps amb el *work project loop* de l'Illa, sense tenir en compte que en el consell assessor hi havia intel·lectuals d'irrenunciable nacionalisme, a més d'algun independentista atàvic, creia que Arrabal criticava al nacionalisme -s'entén, el nostre-, "estamos en momentos de confusión. Se pone en cuestión temas de identidad nacional. La respuesta ha de ser de integración y convivencia, elementos que dentro del

mundo de Arrabal están descontrolados".

Davant d'aquesta nova agressió a la llibertat d'expressió en nom d'una pretesa salvaguarda de la moral del jovent i de les essències del nacionalisme català, l'anomenada *Tribu Granollers Happening* va endegar una campanya pública de conscienciació, però tot plegat i davant de la inexorable roda de l'administració pública el *Happening VENDAVAL ARRABAL* va iniciar un llarg èxode —com el del poble d'Israel— tot i passant per petites viles d'aquest nostre país bonsai, com Vespella de Gaià i Mollet del Vallès. Èxode del qual encara no se'n preveu ni fi ni aterratge, fins que el seu promotor JIM no esgoti la benzina.

L'any Dalí ha comportat petits intents de represa del projecte, tots —en definitiva— *coitus interruptus* que esperen l'esperançat i allargassat acoblament carnal. Any que també ha comportat que molts de nosaltres féssim treballs i hores extres en llaor del mestre surrealista, qui més i qui menys li ha tocat prémer alguna tecla de l'inacabable abecedari dalinià. Sense anar més lluny, a qui signa, li va tocar sortir entrevistat en el programa *Salvador Dalí – 100. Geburstag* en un *Kulturreport* dirigit per **Simone Stripp** de la televisió alemanya ARD, parlant de la relació entre Dalí i Franco. Pocs mesos després de fer-la, i molt atentament, els alemanys em van enviar còpia del programa, on sortia versionat a l'alemany, i per tant, no me'n vaig assabentar de res del que vaig dir en el seu moment. Aquest document, tan entenedor, a més a més, va servir per cloure la participació de Rafael Bartolozzi en un curs dirigit per **Immaculada Julián** (*Visions entorn del món dalinià*) dels Juliolis de la Universitat de Barcelona. La ponència de Bartolozzi es va titular *Dalí en-terrat*, i va col·laborar, encara més, a situar al mestre homenatjat en els llindars superiors de l'*Alma Mater* catalana. ♦